

get. Tør jeg blot indskyde dette, at jeg har set, at der paa Forslaget om det nye Sindssygehospital beregnes 500,000 Kr. til Inventar. Der skal være 600 Patienter paa Anstalten, og disse ville altsaa hver faa et Inventar til over 800 Kr. Gud ved, om man, selv om man er sindssyg, behøver over 800 Kr. til Inventar? Kunde dette ikke være et Vidnesbyrd om, at Staten endnu ikke er kommen bort fra den noget flotte Maade at indrette offentlige Institutioner paa? Jeg vender imidlertid tilbage til Udgifterne. Det synes, som om den højtærede Finansminister rolig gaar med til at disse forøges, og der er oven i Købet paa Finanslovsforslaget opført et Tilskud paa 1½ Mill. Kr. til Kommunerne. Dette foreslaas ved et andet Lovforslag nedsat til 300,000 Kr., men det Udvalg, som behandler Forslaget, har jo endnu ikke afgivet Betænkning. Jeg skulde næsten ikke tro, at den højtærede Minister har noget Haab om at sætte dette igennem, og at han neppe kan tro, at der her paa Rigsdagen skulde danne sig et Flertal for at berøve Kommunerne dette Tilskud. Jeg ved ikke, hvordan det staar i Folketinget, jeg tror ikke meget paa et Flertal dernede for dette Punkt, og jeg tror næsten, at jeg tør indestaa for, at et Flertal her i Landstinget for at berøve Kommunerne et Tilskud, som kun vilde flytte Skatten fra Staten over til Kommunerne, ikke kan dannes. Jeg gaar ud fra, at dette maa Ministeren opgive, hvis han nogen Sinde for Alvor har tænkt sig det. Jeg ved godt, hvorledes han er kommen til dette Forslag, han er kommen til det gennem Sparekommissionens Betænkning. Udgiften til dette Formaal vil faktisk blive det, som nu staar beregnet paa Finanslovsforslaget, nemlig 1½ Mill. Kr. Dette viser for mig, at den højtærede Finansminister tager Sagen med en vis Ro, gaaende ud fra, at han vil have Raad til større Udgifter end dem, der ere beregnede paa selve Finanslovsforslaget, saaledes som det var, da han forelagde det.

Hvad dernæst Indtægterne angaar, er det jo klart, og ogsaa indrømmet af den højtærede Finansminister, at disse ville blive større end paaregnet. Det indrømmede den højtærede Minister i Folketinget. Jeg skal naturligvis ikke tage Debatten

herom op her, men baade med Hensyn til Toldafgifterne, Jernbaneindtægterne, Postindtægterne o. s. v. kan der beregnes langt større Indtægter end budgetteret. Nu, det er jo umuligt at nævne noget Tal her, men det vil vel nok blive i alt Fald 3—4 Mill. Kr., og derigennem ville faktisk disse Udgifter, som nu tænkes at komme til, blive dækkede og maaske mere end dækkede. Men for Resten hvad dette Spørgsmaal angaar, hvorledes Budgettet vil stille sig til næste Aar, tror jeg, at det Udvalg, som vil blive nedsat om den foreliggende Sag, vil faa god Lejlighed til at undersøge det Spørgsmaal. Efter at Folketinget har benyttet 5 Maaneder til at komme gennem disse Skatteforslag, kunde man nok tænke sig, at det høje Landsting vilde benytte f. Eks. 5 Uger dertil. I saa Tilfælde vilde vi komme ind i næste Finansaar, og man vilde da kunne faa meget fyldestgørende Oplysninger om, hvorledes Indtægterne havde stillet sig paa de forskellige Omraader i indeværende Finansaar, og derved kunde man komme nærmere til en bestemt Berægnings af, hvorledes Budgettet vilde blive for næste Aar. Jeg tror altsaa ikke, at den højtærede Minister er paa den rette Side med Hensyn til Finanslovsforslaget. Saaledes som det staar i Øjeblikket, vil der efter al Rimelighed komme større Indtægter end paaregnet, ogsaa noget større Udgifter, men dog neppe saa store, at de naa Indtægtsforøgelsen.

Saa kommer jeg til de enkelte Skattelovforslag. Cigarettskatteforslaget skal jeg ikke sige meget om. Jeg nærer ikke fjerneste Tvivl om, at det, hvis det bliver vedtaget, vil indbringe det, man har beregnet, men jeg er ganske uenig med den ærede Ordfører for Højre (Bramsen) i, at vi skulde gribe Lejligheden til at faa en Tobakstold. Paa dette Punkt kan jeg nærmest slutte mig til den frikonservative Ordfører (Hey), der, saa vidt jeg forstod ham, gik ud fra, at Toldloven var noget, som, om jeg saa maa sige, var for sig afgjort i 1908, og som man ikke kunde optage til Revision før i 1916, naar den endelige Revision skal foregaa. Jeg skal ikke nægte, at den ærede sidste Taler (Hey) noget kom i Strid med sine egne Betragtninger derover, for saa vidt som han mente, at man kunde forandre paa de fiskale Satsler,